

Sag anlagt den 4. juni 1992 af Loek Rijnoudt mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-45/92)

(92/C 182/13)

Ved de Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. juni 1992 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Loek Rijnoudt, Bruxelles, ved advokaterne Georges Vandersanden og Laure Levi, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, avenue Guillaume 62.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- sagen fremmes til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold
- som følge heraf annulleres dels den af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber den 25. februar 1992 truffne afgørelse, hvorved sagsøgerens klage over lønsedlen for september 1991 og over »Meddelelser fra administrationen« af 28. august 1991 blev afslået, ligesom det fastslås, at justeringskoefficienten for Tyskland fra den 3. oktober 1990 udgør den koefficient, som gælder for Forbundsrepublikkens hovedstad Berlin, nemlig 104,0
- Kommissionen tilpligtes at drage de nødvendige følger af annullationen, herunder navnlig at refundere sagsøgeren de beløb, som med urette er blevet tilbageholdt i dennes løn som følge af, at der er anvendt en fejlagtig justeringskoefficient, samt at betale 8 % i morarenter af de nævnte beløb
- sagsøgte tilpligtes under alle omstændigheder at betale samtlige omkostninger i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren har rejst krav om, at der på de beløb, som er tilbageholdt i lønnen med henblik på tilbagebetaling af sagsøgerens lån i Beamtenheimstattenwerk (BHW), for Tyskland med virkning fra den 3. oktober 1990 anvendes den for hovedstaden Berlin gældende justeringskoefficient på 104,0.

Det første anbringende baseres på, at der foreligger en tilsidesættelse af det generelle princip om, at den for et land gældende justeringskoefficient beregnes på grundlag af leveomkostningerne i landets hovedstad. Ifølge sagsøgeren beregnes den for et land gældende justeringskoefficient efter tjenestemandsvedtægtens artikel 64, stk. 1, altid på grundlag af leveomkostningerne i hovedstaden. Der påhviler Kommissionen en pligt til at anvende dette princip, som må finde anvendelse, uanset forordninger fra Rådet. Efter at Tyskland havde valgt en ny hovedstad, var Kommissionen således uden Rådets mellemkomst forpligtet til for Tyskland med virkning fra den 3. oktober 1990 at anvende den justeringskoefficient, som gælder for Berlin.

Den anfægtede afgørelse bør som følge heraf annulleres og Kommissionen tilpligtes at foretage en justering af den overførselskurs, som anvendes ved tilbageholdelsen i sagsøgerens løn af de beløb, hvormed denne betaler lånet fra BHW tilbage. Endvidere bør Kommissionen tilpligtes at betale 8 % p. a. i morarenter.

Det andet anbringende støttes på en tilsidesættelse af bistandspligten. Kommissionen har tilsidesat sin bistandspligt over for sine tjenestemænd ved for Tysklands vedkommende fortsat at anvende den justeringskoefficient, som gælder for Bonn. Denne bistandspligt er ikke opfyldt ved det forslag til forordning om ændring af den gældende justeringskoefficient, som Kommissionen har forelagt Rådet, da en sådan procedure ikke er nødvendig og har medført forsinkelse ved anvendelsen af den justeringskoefficient, som gælder for Tysklands nye hovedstad.